

241. Derde vrouwendictee van de KAV

Debacle van de perfect gemodelleerde vrouw

Zonder gêne lag ze daar, languit neergevlijd met haar beautycase in haar somptueuze fauteuil van velours, ver weg van alle avant-gardistische theorieën over de wijdverbreide feminiene schoonheidsmythe.

In het minuscule spiegelkje, omkranst door gedempt licht, inspecteerde ze consciëntieus haar gemaquilleerde vollemaansgezicht en haar gepiercete wenkbrauw.

Eruitzien als een voluptueuze femme fatale en niet meer als een afgepeigerde, op cafeïne levende zielenpoot was voor haar een idee-fixe.

Urenlang al had ze erover getobd wat nu het urgentst was: een facelift met een getatoeëerd motiefje als finishing touch, of een geavanceerde, hightechcellulitistherapie?

Als de wiedeweerga richtte ze zich op, frunnikte even aan haar plisseetje, knoopte haar gedecolleteerde blouse dicht en bespiedde chagrijnig haar ietwat uitgedijde taille.

Jojoën met een kilootje meer of minder bracht haar steeds weer op een remarquabele wijze van haar à propos.

Ze zette haar pince-neztje op en greep – alsof ze zichzelf wou kastijden – naar de resumés over de nieuwste therapieën door notoire estheticiennes, die ze onlangs had geüpdatet.

Maar ze werd allengs weeïg bij het kijken naar de foto's waarin de geëtaleerde mooiigheid van al die pseudovrouwen met vergrote borsten, wespentailles, giraffennekken, antilopebenen en reeënogen als zovele déjà vu's de revue passeerde.

En zonder prakkiseren riep ze uit: "Heremijntijd, zo een midlifecrisis vanjewelste verleidt je waarlijk tot vermaledijde kapsones!"